

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Skierniewicach rozpoznał skargi uczestniczki postępowania na wpisy referendarza sądowego dokonane w sprawie z wniosków Instytutu (...) w S. z udziałem J. O. o wpis do działu III księgi wieczystej (...) wzmianek o wszczęciu egzekucji z nieruchomości w sprawie GKm 94/19 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Skierniewicach A. L. oraz o przyłączeniu się do toczącej się egzekucji w sprawach GKm 93/19, GKm 92/19, GKm 91/19, Km 1236/19 i GKm 90/19 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Skierniewicach A. L. i postanowieniem z dnia 9 czerwca 2020 r. utrzymał w mocy zaskarżone wpisy.

Apelację od tego orzeczenia złożyła uczestniczka postępowania, zaskarżając je w całości oraz wnosząc o jego uchylenie – przez co zapewne należy rozumieć zmianę tego postanowienia poprzez uchylenie zaskarżonych wpisów i oddalenie złożonych wniosków – wraz z zasądzeniem kosztów postępowania. W ramach zarzutów apelacyjnych skarżąca podniosła, że prowadzona przeciwko niej egzekucja, której dotyczą zaskarżone wpisy, wszczęta została na wniosek Instytutu (...) w S., podczas gdy podstawą prowadzenia egzekucji jest tytuł wykonawczy zawierający klauzulę wykonalności wydaną na rzecz innego podmiotu, a mianowicie Instytutu Sadownictwa i Kwiaciarnictwa im. S. P. w S.. W ocenie apelującej fakt ten powoduje, że dokonane wpisy są obarczone wadą prawną, a przez to nieskuteczne.

Pismem z dnia 19 stycznia 2021 r. wnioskodawca zawiadomił, że na podstawie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2020 r. w sprawie nadania Instytutowi Ogrodnictwa w Skierniewicach statusu państwowego instytutu badawczego (Dz. U. z 2020 r., poz. 2342) doszło do zmiany jego nazwy na Instytut (...) w S..

W odpowiedzi na apelację wnioskodawca domagał się jej oddalenia, podnosząc, że jest następcą prawnym pierwotnego wierzyciela uczestniczki i z mocy przepisów rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 września 2010 r. w sprawie połączenia Instytutu Sadownictwa i Kwiaciarnictwa im. Szczepana Pieniążka oraz Instytutu Warzywnictwa im. Emila Chroboczka (Dz. U. Nr 172 z 2010 r., poz. 1166) oraz art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (t.j. Dz. U. z 2022 r., poz. 498) wstąpił we wszystkie jego prawa i obowiązki.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest oczywiście bezzasadna, a Sąd odwoławczy w pełni podziela stanowisko Sądu I instancji przedstawione w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia.

W postępowaniu wieczystoksięgowym art. 626⁸ § 2 k.p.c. określa granice kognicji Sądu rozpoznającego wniosek o wpis do księgi wieczystej, stanowiąc, że sąd ten bada jedynie treść i formę wniosku, dołączonych do wniosku dokumentów oraz treść księgi wieczystej. Wynika stąd, że zakres działań Sądu wieczystoksięgowego ogranicza się do sprawdzenia, czy wniosek o wpis odpowiada wymogom formalnym, zbadania i oceny pełnej treści wniosku, w tym zwłaszcza ustalenia treści żądania, do skontrolowania legitymacji czynnej wnioskodawcy oraz zbadania treści i formy dokumentów przedstawionych przez wnioskodawcę jako podstawa żądanego wpisu, jak również dotychczasowej treści księgi wieczystej. W sprawie niniejszej Sąd zanalizował załączone do wniosku wezwania do zapłaty skierowane do J. O. jako egzekwowanej dłużniczki w toku poszczególnych prowadzonych przeciwko niej postępowań egzekucyjnych – które to dokumenty, w myśl art. 924 § 1 k.p.c. i art. 927 § 2 k.p.c., stanowią podstawę dokonania w księdze wieczystej wpisu o wszczęciu egzekucji z nieruchomości lub o przyłączeniu się do niej – oraz aktualną treść księgi, gdzie uczestniczka postępowania została ujawniona jako współużytkownik wieczysty nieruchomości w udziale wynoszącym 2/3 części, zaś pozostały udział należy do osoby, z której majątku komornik, z mocy prawomocnego orzeczenia sądowego, może prowadzić egzekucję przeciwko J. O.. Skutkowało to trafną konkluzją, że przedmiotowe dokumenty w zestawieniu z treścią księgi wieczystej, uzasadniają uwzględnienie żądań zawartych we wnioskach, jakie złożył komornik działający w imieniu prowadzących egzekucję wierzycieli i dokonanie wpisów o wszczęciu egzekucji z tego udziału oraz o przyłączeniu się do tej egzekucji przez dalszych wierzycieli. Poza kognicją Sądu pozostają natomiast kwestie związane z istnieniem czy wymagalnością egzekwowanej wierzytelności, jak również formalną

prawidłowością tytułu wykonawczego stanowiącego podstawę prowadzenia egzekucji, a w konsekwencji Sąd ten nie mógł badać w toku niniejszego postępowania, czy egzekucja ta została wszczęta i prowadzona zgodnie z przepisami prawa, a tym bardziej – jak wydaje się tego domagać skarżąca – czy tytuł wykonawczy stanowiący podstawę jej prowadzenia stwierdza istniejący rzeczywistości i wymagalny obowiązek obciążający dłużniczki wobec wierzyciela prowadzącego egzekucję. Jeśli skarżąca tę właśnie okoliczność kwestionuje, winna podjąć kroki prawne na innej drodze i dopiero jeśli ich podjęcie skutkować będzie ewentualnym umorzeniem postępowania egzekucyjnego, to konsekwencją takiego umorzenia będzie, stosownie do art. 924 § 2 k.p.c., wykreślenie zaskarżonych wpisów na wniosek organu egzekucyjnego.

Wobec powyższego stwierdzić należy, że w sytuacji, gdy przedmiotowe wnioski o wpis oraz załączone do nich dokumenty okazały się poprawne zarówno pod względem formalnym, jak i treściowym, Sąd Rejonowy nie miał prawa odmówić uwzględnienia wniosków złożonych przez komornika w imieniu wierzycieli w trybie art. 924 § 1 k.p.c. i art. 927 § 2 k.p.c., stwierdziwszy, że wraz z wnioskami złożono wymagane ustawą dokumenty stanowiące podstawę dokonania żądanych wpisów, jak również nie stoi temu na przeszkodzie treść przedmiotowej księgi wieczystej; okoliczności, w jakich zostały wydane tytuły wykonawcze stanowiące podstawę prowadzenia egzekucji oraz kwestia zgodności stwierdzonego w nich obowiązku skarżącej z rzeczywistym stanem rzeczy pozostawały poza zakresem kognicji Sądu meriti. Mając to na względzie, na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c., Sąd II instancji oddalił wniesioną apelację.